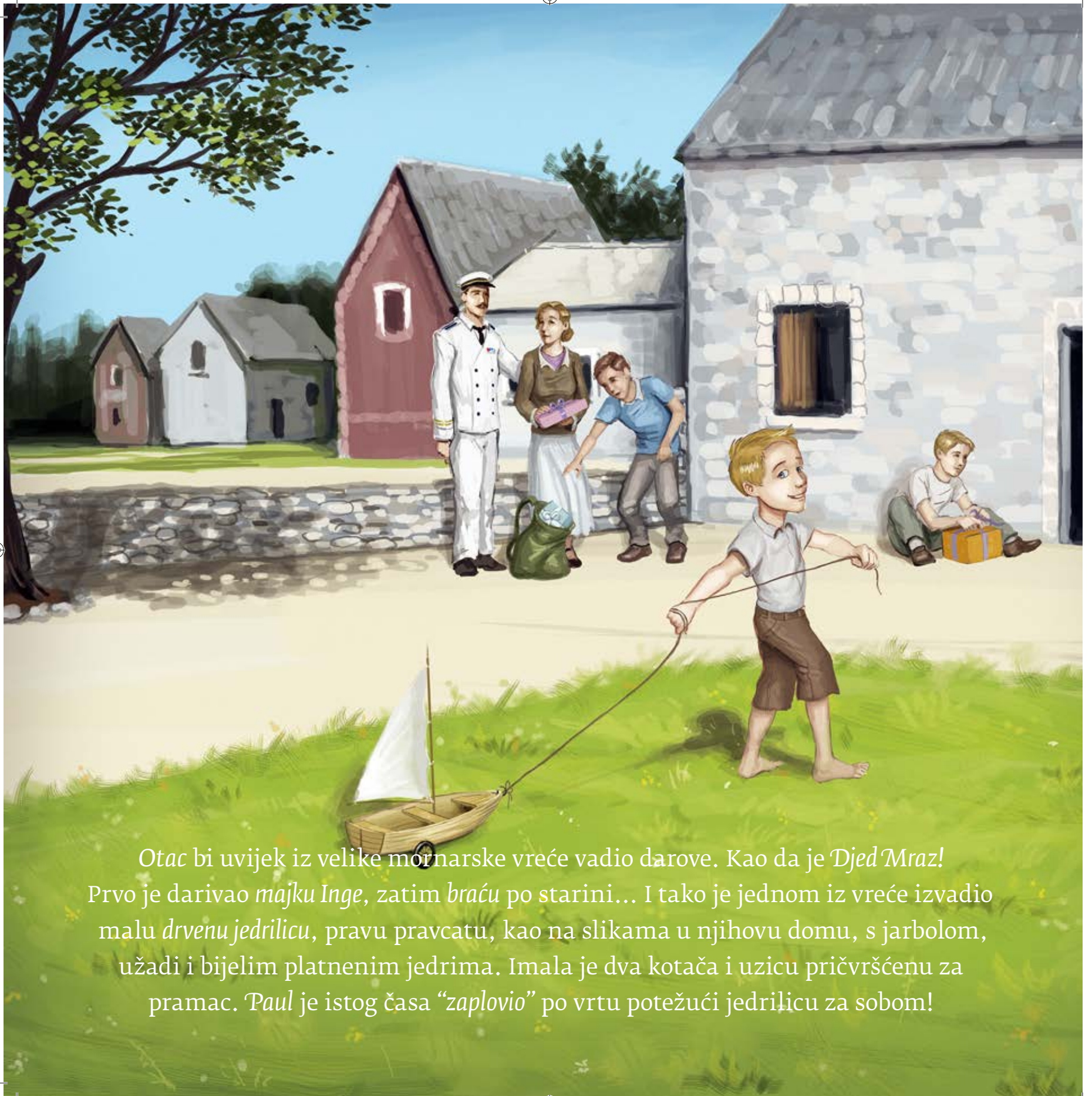

Igranje s vjetrom

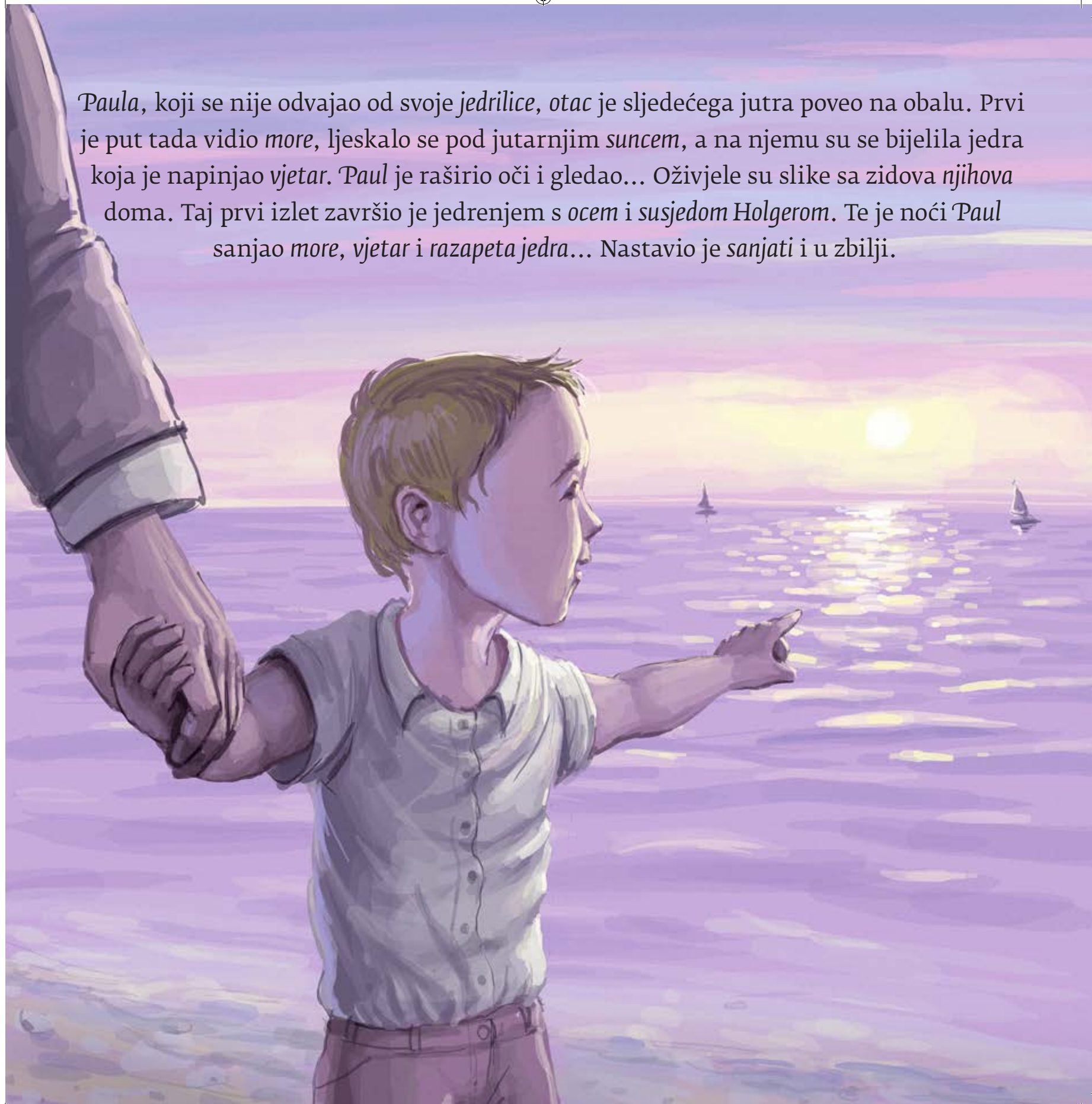
TEKST: Milka Babović, ILUSTRACIJE: Matija Dražović

OLIMPIJSKE PRIČE

Otac bi uvijek iz velike mornarske vreće vadio darove. Kao da je *Djed Mraz!* Prvo je darivao *majku Inge*, zatim *braću* po starini... I tako je jednom iz vreće izvadio malu *drvenu jedrilicu*, pravu pravcatu, kao na slikama u njihovu domu, s jarbolom, užadi i bijelim platnenim jedrima. Imala je dva kotača i uzicu pričvršćenu za pramac. *Paul* je istog časa “zaplovio” po vrtu potežući jedrilicu za sobom!

Paula, koji se nije odvajao od svoje *jedrilice*, *otac* je sljedećega jutra poveo na obalu. Prvi je put tada vidio *more*, ljeskalo se pod jutarnjim *suncem*, a na njemu su se bijelila jedra koja je napinjao *vjetar*. *Paul* je raširio oči i gledao... Oživjele su slike sa zidova *njihova* doma. Taj prvi izlet završio je jedrenjem s *ocem* i *susjedom Holgerom*. Te je noći *Paul* sanjao *more*, *vjetar* i *razapeta jedra*... Nastavio je sanjati i u zbilji.

Dotad su jedriličari dok su jedrili sjedili na rubu jedrilice kao protuteža, posebno pri obilasku bove. Mladi *Paul Elvstrom* shvatio je da ima i boljih načina: sjeo je na rub velikoga starog drvenog korita, za dno učvrstio omče od brodskog konopa i kroz njih provukao prednje dijelove stopala.

Tako osiguran zabacio se leđima izvan ruba korita. Redovito je vježbao, leđni i nožni mišići su jačali. Tu svoju izmišljotinu *Paul* je koristio na regatama. Što je više mogao izvlačio se nad “vodu” sve dok nije sjedio s koljenima na rubu.

Za pravu regatu trebalo je imati i
dobru jedrilicu, a za nju Paul i
njegova obitelj nisu imali novca.
A onda se dogodilo nešto lijepo
kao u bajkama, kao da je vila
čarobnim štapićem ispunila
želju.

Susjed Holger poklonio je Paulu jedrilicu klase "Oslovinghi", pravu ljepoticu među jedrilicama. A kada mu se Paul zahvalio i rekao da ne može primiti tako vrijedan dar, susjed Holger je rekao: "Ti jedri kad ja ne budem imao vremena, pa ćeš me zauzvrat učiti novom načinu jedrenja...".

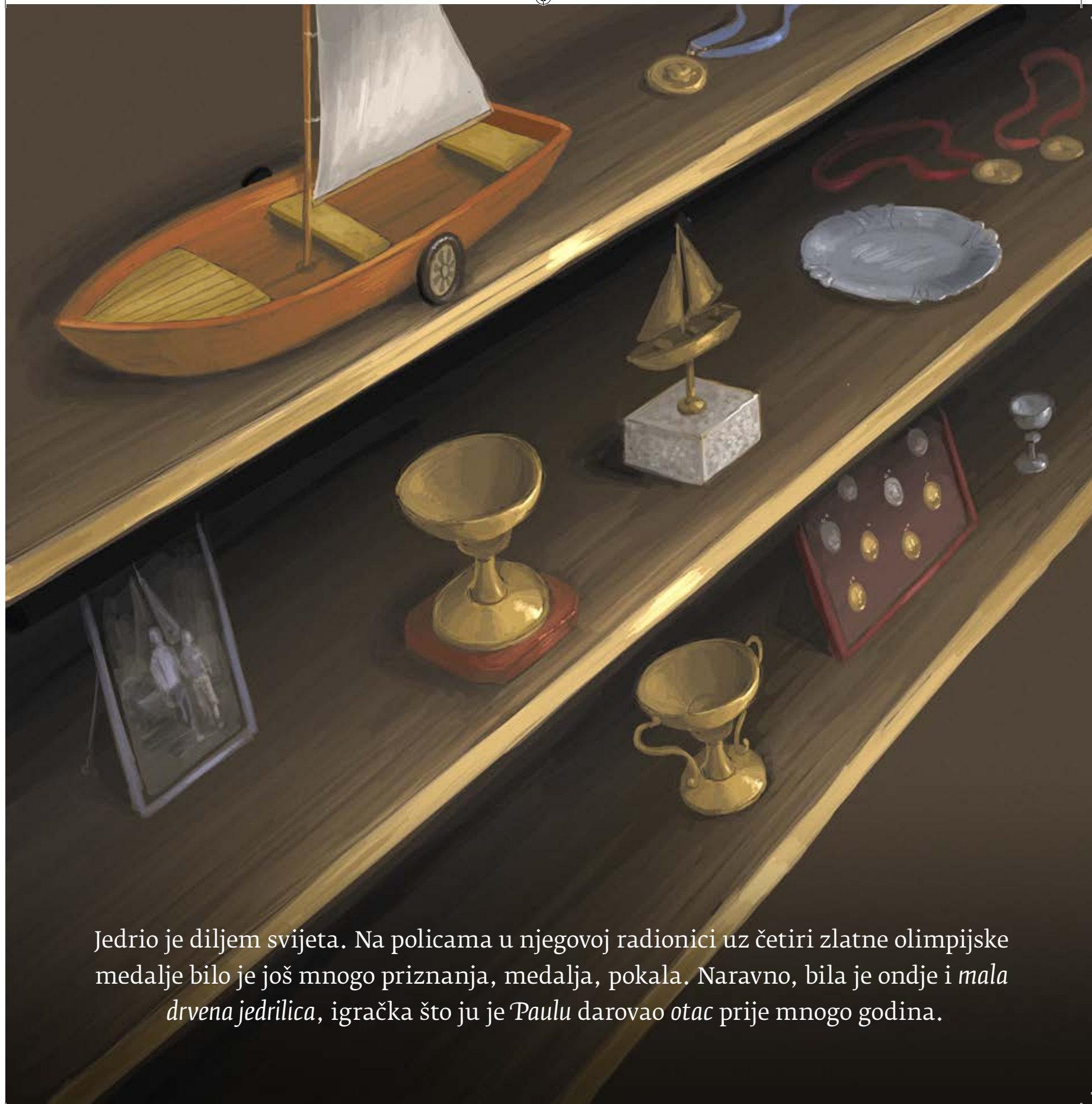

Bila je to godina Olimpijskih igara u *Londonu* 1948. *Paul* je upravo navršio 20 godina. *Žarko* je želio izboriti mjesto u danskoj olimpijskoj momčadi. U novoj jedrilici prvi je put jedrio u velikom zaljevu glavnoga grada. Nikada ranije nije vidio toliko jedrilica na okupu. No, nije bio uplašen, razumio je šapat i ovoga vjetra i mora. U svojoj je klasi bio *najbolji*. I izborio mjesto u *olimpijskoj momčadi!*

U Londonu su, na startu, samo po zastavi znali da u jedrilici klase “Krijesnica” sjedi neki *Danac*, naučnik u malome mjesnom brodogradilištu. A nakon pobjede svi su mu znali ime. I dobro ga upamtili, jer *Paul Elvstrom* pobjeđivao je još na trima Olimpijskim igrama zaredom: 1952. u *Helsinki*ju, 1956. u *Melbourne*u i 1960. u *Rimu*.

Jedrio je diljem svijeta. Na policama u njegovoj radionici uz četiri zlatne olimpijske medalje bilo je još mnogo priznanja, medalja, pokala. Naravno, bila je ondje i *mala drvena jedrilica*, igračka što ju je Paulu darovao otac prije mnogo godina.

Trine je postajala dobra jedriličarka, potvrđivala se i na natjecanjima. Kada je 1984. izborila mjesto u ekipi za *Olimpijske igre* u američkom gradu *Los Angelesu*, bile su joj 22 godine.

Bilo je jasno da treba najboljega za člana posade na katamaranu *Tornado*, najbržoj i naskupljoj jedrilici.

Trine je predložila ocu da jedri s njom. *Paul* se nije mogao oglušiti. Iako je prije punih 12 godina zadnji put jedrio kao natjecatelj, i već mu je bilo 56 godina, pristao je.

서울

Bili su i ostali jedini dvojac *otac i kći* na olimpijskom jedrenju. I bili su izvrsni, četvrti među 40 posada. Četiri godine kasnije, u *Seulu* 1988., 26-godišnja *Trine* i njezin *otac Paul*, tada 60-godišnjak, uspješno su jedrili i završili olimpijsku regatu.

